

USA vedrørende territoriale spørgsmål for USA og Danmark i Grønland, som jo er reguleret ved overenskomst af 27. april 1951, som også er gengivet i lovforslagets bemærkninger på side 4, at der altså også er taget højde for, at hvis der måtte ske ændringer i det aftalegrundlag, som ligger tilbage fra 1951, så vil det også kunne blive opfanget af den fremsatte lov.

Men med disse ord og med den i øvrigt positive tilkendegivelse, der er kommet fra partierne, ser jeg frem til en konstruktiv udvalgsbehandling af forslaget.

Jeg har ikke noget ønske om, hvis det skulle foreligge, at det her lovforslag på nogen måde skal hastes igennem Folketinget. Alle skal være trygge. Det drejer sig i øvrigt for ministre om at gøre Folketingets medlemmer så trygge som overhovedet muligt, sådan at når man stemmer om forslagene, så ved man præcis, hvad man stemmer om. Og det vil jeg gerne bidrage til.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget vedrørende Grønlandslove. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 129:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, lov om international fuldbyrdelse af straf m.v., lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v. og lov om udlevering af lovovertrædere samt forskellige andre love. (Gennemførelse af EU-rammeafgørelse om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, 1. tillægsprotokol til den europæiske konvention om overførelse af domfældte og FN-konventionen til bekæmpelse af terrorbombninger samt ændringer som følge af afskaffelsen af hæftestrafpen m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 6/12 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

På den socialdemokratiske folketingsgruppes vegne kan jeg anbefale dette lovforslag til vedtagelse.

Der er jo tale om noget, der minder om et bunkebryllup, der er syv lovændringer, og der er afgivelse af samtykke til to konventioner. Den første drejer sig om falskmøntneri, der har vi en konvention fra 1929 til bekæmpelse af falskmøntneri. Så er der efterfølgende lavet en rammeafgørelse for euroen; nu bliver euroen jo indført, om ikke i Danmark, så i hvert fald i et stort antal europæiske lande, og det er klart, der også skal være beskyttelse omkring den.

Det, der er specielt her, er, at nu kan også juridiske personer fremover straffes for falskmøntneri, dokumentfalsk og bedrageri i den sammenhæng.

Med hensyn til overførelse af domfældte kan vi også støtte det. Det går på, at det i visse tilfælde kan ske uden samtykke fra den dømte.

Og med hensyn til fuldbyrdelse af straf: I de regler, der er mellem de nordiske lande, er der tale om, at man i visse tilfælde skal kunne varetægtsfængsle, selv om strafferammen ikke umiddelbart giver mulighed for det, og det kan vi også støtte.

Med hensyn til terrorbombninger og terrorisme kan vi også støtte bestemmelserne der, således at en stat ikke kan nægte udlevering udelukkende med den begrundelse, at der er tale om en politisk forbrydelse.

Som bekendt er loven om hæftestraf ophævet, og da det her er en række konsekvensændringer, kan vi også støtte det.

Med hensyn til loven om uberettiget brug af uniformer m.v., er der jo tale om en lov, som er meget, meget tæt på at være 200 år gammel – den er fra 1801 – og den foreslås ophævet. Så vidt jeg har kunnet læse mig til, kan den ikke have været håndhævet, for det går ud på, at klædedragter som af kongen er autoriseret til uniformer for civile og militære embedsmænd, ikke må bæres af uberettigede, og der må være mangel på karnevalsdeltagere gennem de 200 år, der egentlig burde ifalde straf for at have været udsmykket med epauletter og lignende. Men den bliver nu afskaffet, og det er vi selvfølgelig enige i.

Med hensyn til de samtykker, der skal gives til den 1. tillægsprotokol til den europæiske konvention om overførelse af domfældte, anbefaler vi, at vi giver dette samtykke, og det gælder også FN-konventionen til bekæmpelse af terrorbombninger, så alt i alt kan vi støtte lovforslaget.

Eva Kjer Hansen (V):

I Venstre er vi positivt indstillet over for det her lovforslag, og da den socialdemokratiske ordfører nu nøje har redegjort for indholdet i lovforslaget, skal jeg springe det element over og blot nøjes med at understrege, at vi synes, det er vigtigt med internationalt samarbejde på de her områder, og vi støtter i den grad, når vi kan få lavet nogle aftaler og kan sikre, at de aftaler også bliver overholdt.

Der er måske nogle tekniske detaljer på nogle områder, som vi skal beskæftige os med under udvalgsarbejdet, men samlet set synes vi, at det ser rigtigt ud, og Venstre kan som nævnt støtte forslaget.

Jeg skal dog lige gøre den bemærkning, at jeg måske synes, det er en uskik, at der bliver samlet så mange forskellige ting i et enkelt lovforslag. Det kan nogle gange være lidt problematisk i forhold til udvalgsbehandlingen og diskussionen af lovforslagene.

Men de enkelte elementer er vi positive over for.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg er i den situation, at jeg er fuldstændig enig med de to foregående ordførere, og da de to foregående ordførere repræsenterer henholdsvis det største regeringsbærende parti, og den anden ordfører repræsenterer det største oppositionsparti, er det jo faktisk ganske godt. Det er jo ikke så tit, det sker, at man kan være enig med både regering og opposition.

Så jeg vil indskrænke mig til at sige, at Det Konservative Folkeparti er positive over for lovforslaget, og vi er enige med Venstres ordfører i, at det fremover vil være en god idé, om man tog lidt hensyn til at undgå at blande for mange ting sammen i det samme lovforslag.

Vi vil tilsige en positiv udvalgsbehandling. Særligt hæfter vi os ved, at det med det her lovforslag bliver muligt at strafforfølge udenlandske statsborgere, som har begået en forbrydelse her i landet, men som kan have held til at flygte til deres oprindelige hjemland, inden straffen er gennemført her i landet. Hvis det oprindelige hjemland så ikke har samme lovbestemmelser,

som vi har, ville vedkommende på den måde gå fri af straf. Det bliver der ændret på her, og det synes vi, er yderst tilfredsstillende.

Med de bemærkninger tilsiger jeg altså en positiv og konstruktiv udvalgsindsats fra Det Konservative Folkeparti.

Anne Bastrup (SF):

Sidste år kom justitsministeren med 29 lovforslag. Jeg tror, han har haft en ambition om at komme med færre nu. Derfor dette bunkebryllup.

SF støtter principielt de forskellige elementer i lovforslaget. Vi har naturligvis overvejet det nye, der ligger i det, nemlig at man nu kan straffe for forsøg på forbrydelser, der kun er bødebelagt.

Det drejer sig om ændring af straffelovens § 306, og dertil kommer jo så, at der er forskellige modeller, hvor de høringsberettigede parter har overvejet, om det er den rigtige model, man nu rent faktisk har valgt.

Vi vil i udvalgsarbejdet kigge lidt mere grundigt på det, men grundlæggende har vi en positiv indstilling til det.

Sonja Albrink (CD):

Dette lovforslag har jo primært til formål at foretage de fornødne ændringer af lovgivningen, således at Danmark kan opfylde EU-rammeafgørelsen om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri m.v., at Danmark kan ratificere tillægsprotokollen til konventionen om overførelse af domfældte, og at Danmark kan ratificere FN-konventionen om terrorbombninger.

Jeg skal gøre det kort og blot nævne, at CD er positiv over for disse forslag. Dog har vi naturligvis bemærket, at der i høringsvarene tilsyneladende hersker en vis uenighed med hensyn til, hvilken model der skal anvendes i relation til gennemførelse af strafansvar for juridiske personer, det vil altså sige den foreslåede ændring af straffelovens § 306.

Her har Justitsministeriet valgt en såkaldt mellemløsning, som vel også i hvert fald i nogen grad bryder med udgangspunktet om, at strafansvar for juridiske personer kun indtræder i relation til særskilt angivne lovovertrædelser. De forskellige opfattelser af denne sag bør der nok kigges nærmere på under udvalgsarbejdet.

Med hensyn til regeringens forslag om ændring af udleveringsloven, hvis vedtagelse samtidig indebærer Folketingets samtykke til, at Danmark kan ratificere FN-konventionen om

terrorbombninger, er vi i CD af den opfattelse, at der er fornuft og rimelighed i, at gerningsmænd til de forbrydelser, som er omfattet af konventionen, undtages fra forbudet mod udlevering for politiske forbrydelser. Særlig fordi der er taget højde for, at der ikke kan ske udlevering, hvis nægtelsen heraf er begrundet i humanitære årsager, eller hvis den pågældende risikerer dødsstraf.

Om de øvrige konsekvensændringer af straffeloven skal jeg blot meddele, at CD støtter disse ændringer. Vi stemte ganske vist imod det lovkompleks, som afskaffede hæftestrafene, men det var af andre grunde og ikke for hæftestrafen.

Så vi er positive over for lovforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Også Det Radikale Venstre støtter dette forslag.

Ligesom flere andre ordførere vil jeg sige, at det ofte kan være et problem, hvis man samler mange bestemmelser i ét lovforslag, fordi man så er nødt til at være enten for det hele eller imod det hele. I det her tilfælde mener vi dog faktisk, der er meget få argumenter for at splitte det op i flere enkeltforslag, fordi forslagene er ret ukontroversielle.

Vedrørende forslaget om falskmøntneri er der nogle, der har spurgt, hvordan det kan være, at vi skal til at lave regler om falskmøntneri for euroen, når vi ikke selv har euroen indført i landet. Det hænger jo sammen med, at når euroen bliver indført som gangbar mønt i vores nabolande, vil den også kunne findes som en valuta, der er i omløb i Danmark. Derfor skal der naturligvis også være en beskyttelse af de værdier, der ligger i det, så derfor tilslutter vi os forslaget.

Peter Skaarup (DF):

Ja, vi betragter ikke det her forslag som en ekspeditionssag, som det ser ud til, at andre ordførere gør under meget korte ordførertaler, men under alle omstændigheder skal jeg sige, at vi tidligere i forbindelse med det forudgående forslag har været meget skeptisk indstillet. Det hænger jo bl.a. sammen med, at man på det tidspunkt allerede var indstillet på at lave regler for euroen, selv om euroen overhovedet ikke var indført, og selv om Danmark ikke havde afgjort sin holdning til det ved den folkeafstemning, der var den 28. september.

Det blev så heldigvis et nej til euroen, men det betyder selvfølgelig ikke, at vi ikke skal sikre os

mod falskmøntneri, når euroen indføres i andre lande og er gangbar mønt i andre lande, det er klart.

Men vi mener bare ikke, at det er EU-regler, der skal gennemføre de ting. Vi mener ikke, at man også inden for det strafferetlige system stille og roligt skal begynde at engagere sig på EU-plan. Det mener vi først og fremmest er et nationalt anliggende, så vi her i landet skal tage stilling til hver enkelt sag, der måtte være tale om.

Grundlæggende er vores opfattelse altså, at vi er skeptisk indstillet over for dette forslag, og vi vil under udvalgsarbejdet stille en række spørgsmål for at få opklaret virkningerne af det. Vi mener, det er en glidebane, man er kommet ind på, når det er EU, der skal være frontfigur i forsøgene på at undgå falskmøntneri. Det har vi national lovgivning for i dag, den fungerer udmærket over for dollar og yen og alle mulige andre valutaer, og hvorfor skal vi så indføre EU-lovgivning på det område?

Jann Sjørnsen (KRF):

Vi er fra Kristeligt Folkepartis side positive over for lovforslaget, som regeringen her har fremsat, og vi kan ikke se de problemer, som senest hr. Peter Skaarup fremførte på Dansk Folkepartis vegne. Det er klart, at uanset holdning til euroen må der også være bestemmelser vedrørende falskmøntneri i dansk lovgivning, når det gælder euroen, og jeg ser heller ikke den enormt store glidebane, som Dansk Folkeparti i ordførerindlægget inden mit eget gav udtryk for, vi skulle komme ind på som følge af lovforslaget.

Jeg kan tilsige en positiv udvalgsbehandling fra Kristeligt Folkepartis side.

Tom Behnke (FRI):

Frihed 2000 finder det relevant, at vi sammen med de lande, der er nævnt i forslaget, får lavet nogle fælles aftaler, så der kan ske udlevering af personer til pådømmelse af gerningen i gerningslandet.

Der er jo tidligere her i Folketinget fremsat og vedtaget forslag om, at man ikke bare kan stikke af og gemme sig et andet sted og dermed unddrage sig straffuldbyrdelse eller måske opnå, at der overhovedet ikke bliver fældet dom i sagen. Det er vi meget tilfredse med, derfor er vi også meget tilfredse med, at dette forslag nu er kommet frem, og vi vil i Frihed 2000 støtte forslaget, så ingen fremover kan lave en kriminel handling i et andet land og så bare løbe hjem til mor og gemme sig dér i sikker forvisning om, at der

ikke sker mere. Det er klart, at der må kunne ske en gensidig udlevering, så de, der har lavet kriminelle handlinger, også kan blive dømt for dem.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne for partierne for den meget positive modtagelse af dette lovforslag, som af flere ordførere, bl.a. hr. Kaalund, er blevet beskrevet som et bunkebryllup.

Som ansvarlig for ægteskabslovgivningen blev jeg selvfølgelig en lille smule bekymret over den påstand, at jeg her kom med et lovforslag, der lagde op til et skred i ægteskabslovgivningen. Jeg vil sige, at det står jeg ikke fadder til, men jeg kan godt se ordførernes pointe, nemlig at der er tale om internationale strafferetbestemmelser, som Danmark tilslutter sig, og som tager afsæt i både EU, FN, europæiske konventioner og gældende nordiske bestemmelser. Et eller andet lovforslag skulle de bestemmelser jo samles i, og jeg synes, vi her har fundet den rette sammenhæng, så vi kan tilslutte os en række nye internationale bestemmelser.

Jeg noterede mig, at der var kun ét parti, nemlig Dansk Folkeparti, som stillede sig skeptisk over for lovforslaget. Jeg tror, at når hr. Peter Skaarup har fået lejlighed til at stille de spørgsmål, hr. Peter Skaarup måtte have til lovforslaget, under udvalgsbehandlingen, vil vi se, at forslaget vil kunne vinde enig tilslutning i Folketinget. Det er jo, som flere ordførere har sagt, en realitet, at euroen bliver gangbart og lovligt betalingsmiddel i en række lande, og der er jo konventionsmæssige bestemmelser om, at man skal beskytte hinandens valutaer, uanset om de er lovligt betalingsmiddel i ens eget land. Sådan er det med dollaren, sådan er det med yennen, og sådan er det med valutaer i øvrigt: her i landet beskytter vi fremmede valutaer mod forfalskning og har også strafferetlige sanktioner.

Jeg har ved en tidligere lejlighed fået Folketingets tilslutning til på Danmarks vegne at kunne tilslutte mig den rammeafgørelse, som danner grundlaget for dette initiativ til at beskytte euroen her i Danmark, og jeg ser frem til en konstruktiv udvalgsbehandling, hvor vi selvfølgelig stiller os til rådighed for besvarelse af alle de spørgsmål, som Folketingets partier måtte have.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 143: Forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar, lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser og lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v. (Revision af regler om erstatning for personskade m.v. samt nedsættelse af afgiften af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.).
Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 10/1 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Lovforslaget, der her er til førstebehandling, er der virkelig god grund til at glæde sig over, for det er et godt stykke arbejde, der er lavet.

Vi har i Socialdemokratiet set frem til dette forslag med længsel – ikke for vores egen skyld, men fordi de mange mennesker, der kommer ud for en sådan ulykkelig hændelse, har fortjent væsentligt bedre, og det får de nu. Det serviceeftersyn af vores erstatningslovgivning, der her er lagt op til, er godt nyt, hvad enten det drejer sig om ofre for vold, voldtægt, færdselsulykker eller andre ulykker, og jeg vil godt tage nogle af hovedpunkterne frem.

Jeg tror, mange er enige med mig i, at de beløb, ofre for incest og voldtægt får udbetalt, altid virker meget lave set i forhold til forbrydelsens karakter. Men sandheden er vel, at intet beløb kan erstatte den krænkelse, der overgår én, når man bliver udsat for enten incest eller voldtægt, og man kan godt spørge: Hvad er formålet med erstatningen så?

Set med mine øjne er formålet at give ofret mulighed for at gøre tilværelsen lidt mere tålelig; men uanset hvad behovet er, rækker de 30.000-45.000 kr., man i dag får i erstatning for